

Máθημα XXVII [27]

Cum Accius ex urbe Rōmā Tarentum vénisset, ubi
 Paçuvius grandi iam aetate recesserat, devérbit ad eum.
 Accius, qui multo* minor* natu erat, tragœdiam suam,
 cui «Atrēus» nomen est, ei desideranti lēgit. Tum Paçu-
 vius dixit sonora quidem esse et grandia quae scripsisset,
 sed videri tamen ea sibi duriora* et acerbiora. «Ita est»
 inquit Accius «ut dicis; neque id me sane paenitet;
 meliora* enim fore spēro, quae deinceps scribam. Nam
 quod in pomis est, idem esse aiunt in ingenii: quae dura
 et acerbā nascuntur, post fiunt mitia et iucunda; sed
 quae gignuntur statim vieta et mollia, non matūra móx
 fiunt sed putria».

DEUT. ΠΡΟΤΑΓΕΙΣ

Α χρονιή Cum : 1670P.

προτερόχρ.

Β αναφ. προβ. (επιθ.) 610 Accius

Γ αναφ. προβ. (επιθ.) 610 tragœdiam

Δ αναφ. προβ. (επιθ.) 610 ea *

Ε παραβολή ή αγάθη(υγκρίτιμη)

ή αναφ. παραβολή

Ζ Αναφ. προβ. (επιθ.) 610 ea *

Η αναφ. προβ. (επιθ.) 610 idem

Θ αναφ. προβ. (επιθ.) 610 ea

Ι αναφ. προβ. (επιθ.) 610 Tarentum

* Η υποτακτική πραγ. Σόγου
 (Εύθυς: Quae scripserset)

69 ητανγ. 2* quae ea quae

70 πρίπα = πάντα

71 επιρ. πρ. χρόνου

72 πρίπα νη: ea

73 ητανγ. 610

74 ea

75 νηοι.

76 πρίπα

77 επιρ. πρ. χρόν.

78 ητανγ.

79 610 ea

80 ητανγ.

81 επιρ. πρ. χρόν.

82 πρίπα νη: ea

83 ητανγ.

1.1.11.1984

Ανάγνωση

υποι.

2 τυπο. πρ. γένη (αριθμοί)

3 παραθ. 610 2

4 επιρ. πρ. ιον (αριθμοί)

5 πρίπα

6 επιρ. πρ. 10η (εργασία)

7 νηοι.

8 επιθ. προβ. 610 10

9 επιρ. πρ. χρόν.

10 αριθ. χρόνου

11 πρίπα

12 πρίπα νη: 1

13 επιρ. πρ. 10η (εργασία)

14 νηοι.

15 νηοι (Accius)

16 αριθ. μέτρου

17 ητανγ. 610 15

18 αριθ. ορχανική

19 πρίπα

20 αντικ. 610 28

21 επιθ. προβ.

22 δοτ. προθ. κινητ.

23 παραθ. 610 24

24 νη οικ.

25 πρίπα

26 αντικ. εη. 610 28

27 60η αντικ. μέτρ.

28 πρίπα

29 επιρ. πρ. χρόν.

30 νηοι.

31 πρίπα

32 ητανγ. 610 ea

33 επιρ. πρ. 10η εα

34 ειδ. αναρ. αντικ.

35 ητανγ. 610 ea

36 αντικ.

37 πρίπα νη: Accius

38 ειδ. αναρ. αντικ.

39 επιρ. πρ. 10η.

40 νηοι αναρ.

41 εη. αντικ. προθ. προθ.

42 ητανγ. ορ.

43 610 ea

44 επιρ. πρ. 10η.

45 πρίπα νη: id

46 πρίπα

47 νηοι.

48 πρίπα νη: tu

49 αντικ. εη. εεη

50 νηοι.

51 αντικ. προθ. αριθμ. αιοη

52 επιρ. πρ. 10η.

53 προθ. πρίπα

54 ητανγ. 610 ea

55 ειδ. αναρ. αντικ.

56 πρίπα νη: ego

57 αντικ.

58 επιρ. πρ. 10η χρόν.

59 πρίπα νη: ego

60 νηοι.

61 πρίπα

62 πρίπα

63 νηοι αναρ.

64 ειδ. αναρ. αντικ.

65 πρίπα νη: illi

66 εη. προθ. αναρ.

67 νηοι.

68 ητανγ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ 27

Σαν πήγε ο Ἀκκιος από τη Ρώμη στον Τάραντα, όπου ο Πακούβιος είχε αποσυρθεί σε μεγάλη πια ηλικία, έμεινε στο σπίτι του. Ο Ἀκκιος, που ήταν πολύ νεότερός του, του διάβασε, μετά από επιθυμία του, την τραγωδία του που ονομάζεται «Ατρέας». Τότε ο Πακούβιος του είπε πως όσα είχε γράψει ήταν βέβαια ηχηρά και μεγαλόπρεπα, μόνο που, του φαινόντουσαν κάπως τραχιά και στιφά. Ο Ἀκκιος του απάντησε: «Έτσι είναι όπως τα λες· κι ούτε βέβαια μετανιώνω γι^τ αυτά· γιατί αυτά που θα γράψω στη συνέχεια ελπίζω πως θα είναι καλύτερα. Λένε, αλήθεια, πως με το πνεύμα συμβαίνει το ίδιο πράγμα που συμβαίνει με τους καρπούς¹: αυτοί που γεννιούνται σκληροί και πικροί γίνονται αργότερα γινωμένοι και γλυκείς· όσοι δύως βγαίνουν από την αρχή μαραμένοι και μαλακοί, αργότερα δεν ωριμάζουν αλλά σαπίζουν».

1. αυτό που υπάρχει στους καρπούς το ίδιο υπάρχει και στο πνεύμα.

Μάθημα XXVII: Το πνεύμα ωριμάζει όπως οι καρποί

1. Τα ανώμαλα παραθετικά
2. Οι εκφράσεις maior natu και minor natu
3. Παρατηρήσεις στη χρήση του συγχριτικού (απόλυτη σύγκριση)
4. Η απουσία της οριστικής στον πλάγιο λόγο